

Sygn. akt IV U 462/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Dorecka

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2018 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania U. w B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 kwietnia 2018 roku nr (...)

w sprawie U. w B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje U. w B. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 maja 2015 roku do 30 kwietnia 2018 roku w kwocie 556,36 złotych (słownie: pięćset pięćdziesiąt sześć złotych 36/100),
2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 462/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 3 grudnia 2018 r.

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2018 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie art. 138 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) oraz art. 84 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.), zobowiązał U. w B.

do zwrotu świadczeń nienależnie wypłaconych przez Zakład (...) za okres od 5 lutego 1999 r. do 30 kwietnia 2018 r. w kwocie 5.819,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od 6 marca 1999 r. do 12 kwietnia 2018 r. w kwocie 2.865,17 zł. W uzasadnieniu Zakład podał, że A. D. z powodu błędnie wystawionego zaświadczenia o okresie opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników z dnia 10 lutego 1995 r., pobrała nienależnie świadczenia za okres od 5 lutego 1999 r. do 30 kwietnia 2018 r. w kwocie 5.819,28 zł.

Decyzja ta została zaskarżona przez U.wB. reprezentowany przez (...) odwołaniem. W odwołaniu skarżący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji

i przyjęcia, że U.w B. nie jest zobowiązany do zwrotu świadczeń nienależnie wypłaconych przez Zakład (...) za okres od 5 lutego 1999 r. do

30 kwietnia 2018 r. w kwocie 5.819,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od 6 marca 1999 r. do 12 kwietnia 2018 r. w kwocie 2.865,17 zł. Jak podał w uzasadnieniu, nie zgadza się z tym, że zaświadczenie z dnia 10 lutego 1995 r. zostało błędnie wystawione. Z dokumentacji organu podatkowego wynika bowiem, że zaświadczenie to zostało wydane prawidłowo

i wskazywało faktyczny okres opłacania przez A. D. składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Odwołujący przedłożył też kserokopię karty ewidencyjnej wymiaru

i poboru składki na Fundusz Emerytalny (...). Argumentację zawartą w odwołaniu(...) B. reprezentujący U. w B. powtórzył w piśmie z dnia

26 lipca 2018 r. Wraz z pismem odwołujący przedłożył oryginał dokumentu „Karta ewidencyjna wymiaru i poboru składki na fundusz emerytalny rolników”.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że organ rentowy wypłacił A. D. emeryturę w zawyżonej kwocie za okres od 5 lutego 1999 r. do 31 kwietnia 2018 r. na skutek błędnego zaświadczenia Urzędu Gminy w B. z dnia 15 października 1990 r. Powołał się też na treść art. 84 ust. 6 ustawy systemowej, a także wyrok Sądu Apelacyjnego

w K. z dnia 3 grudnia 2003 r., III AUa 2325/02 (LEX nr 193512) i uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1988 r., III UZP 33/88 (OSNC 1989/12/199). W piśmie procesowym z dnia 14 września 2018 r. (...) Oddział w T. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt IV U 462/18, Sąd zawiadomił

na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. o toczącym się postępowaniu Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenową w B. (punkt 1) i ustalił termin dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia na ewentualne złożenie przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w B. wniosku o przystąpieniu do sprawy (punkt 2) (k. 12).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

A. D. od 27 listopada 1990 r. od 27 listopada 1990 r. pobierała rentę inwalidzką trzeciej grupy inwalidów, a następnie rentę z tytułu niezdolności do pracy. Od 5 lutego

1999 r. jest uprawniona do emerytury. Do emerytury przysługiwało jej zwiększenie za 11 lat

i 6 miesięcy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników na podstawie zaświadczenia U. w B. z dnia 15 października 1990 r., w którym wskazano, że A. D. opłacała składki na ubezpieczenie społeczne rolników od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1988 r. i zaświadczenia U. w B. z dnia 10 lutego 1995 r.,

w którym podano, że składka (...) za A. D. została naliczona i opłacona za okres od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1988 r.

dowód:

- decyzje w sprawie renty- akta ZUS,
- wyrok SW w Krakowie z dnia 31.05.1993 r., sygn. akt VIII U 536/93- akta ZUS,
- decyzja z dnia 04.02.1999 r. o przyznaniu emerytury- akta ZUS,

Karta UD-1 (...) A. D. została przekazana KRUS przez Urząd Miejski w B. w 1993 r. wraz ze wszystkimi kartami gminy B.. Na karcie tej składka na ubezpieczenie społeczne rolników dla A. D. za lata 1983-1984 nie została zewidencjonowana. A. D. nie posiada potwierdzeń wpłat składki na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1984 r.

dowód:

- karta UD-1 (...) - k. 25,
- pismo KRUS P. Terenowej w B. z dnia 05.09.2018 r. - k. 28,
- zeznania świadka A. D. - k. 43,

W dniu 23 stycznia 2018 r. A. D. wystąpiła do (...) Oddział w T.

z wnioskiem o przeliczenie świadczenia i zaliczenie okresów opłaconych składek

na ubezpieczenie społeczne rolników, dołączając do wniosku zaświadczenia KRUS P. Terenowej w B. z dnia 17 stycznia 2018 r., w których podano, że A. D. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1982 r.

i od 1 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1988 r., przy czym od 1 lipca 1977 r. do 30 czerwca 1982 r. była zwolniona z opłacania składek jako młody rolnik. W związku z rozbieżnościami wynikającymi z treści tego zaświadczenia oraz zaświadczeń U.w B. z dnia 15 października 1990 r. i U. w B. z dnia 10 lutego 1995 r., Zakład zwrócił się do KRUS P. Terenowej w B. i U.w B.

o sprawdzenie okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez A. D..

dowód:

- wniosek o przeliczenie świadczenia z dnia 23.01.2018 r. - akta ZUS,
- pisma ZUS z dnia: 29.01.2018 r. i 22.02.2018 r. - akta ZUS,
- zeznania świadka A. D. - k. 43,

W piśmie z dnia 5 lutego 2018 r. KRUS P. Terenowa w B. poinformowała, że okresy podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez A. D. przed rokiem 1989 zostały wprowadzone zgodnie z dokumentacją przekazaną do P. przez U.w B., zgodnie z którą w/w podlegała temu ubezpieczeniu w okresach od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1982 r. (w tym okresie była zwolniona z opłacania składek jako młody rolnik) oraz od 1 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1988 r. (składki za ten okres zostały opłacone). Natomiast odnośnie okresu od 1 stycznia

1983 r. do 31 grudnia 1984 r. w dokumentacji U. figuruje zapis, iż nie zgłoszono wówczas A. D. do objęcia ubezpieczeniem i za ten okres nie zostały przypisane ani opłacone składki na ubezpieczenie społeczne rolników. W piśmie zaś z dnia

22 lutego 2018 r. U.w B. wskazał, że z uwagi na upływ okresu archiwizacji dokumentacji podatkowej dotyczącej z lat 1977-1988 nie jest możliwe udzielenie wyjaśnień w sprawie.

dowód:

- pismo KRUS P. Terenowej w B. z dnia 05.02.2018 r. - akta ZUS,
- pismo U.w B. z dnia 22.02.2018 r. - akta ZUS,

W związku z dołączoną do odwołania od zaskarżonej decyzji kserokopią karty ewidencyjnej wymiaru i poboru składki na Fundusz Emerytalny (...), (...) Oddział

w T. ponownie zwrócił się do U. w B. i KRUS P. Terenowej w B. o wyjaśnienie rozbieżności co do okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez A. D.. W piśmie z dnia 23 maja 2018 r. U.w B. wyjaśnił, że po zlikwidowaniu Funduszu Ubezpieczenia Społecznego (...) wszelka dokumentacja i środki pieniężne związane z podleganiem ubezpieczeniu społecznemu rolników miały zostać przekazane do właściwych funduszy, stanowiących podstawy finansowe ubezpieczenia i działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Podał,

że przekazywanie zadań między gminami a KRUS nie wiązało się z prowadzeniem indywidualnych spraw administracyjnych. Na wniosek KRUS przekazywanie danych z ewidencji organu podatkowego polegało na wypełnieniu druku o symbolu KRUS UD-1 (...). Jak wskazał, kopia karty ewidencyjnej wymiaru

i poboru składki na fundusz emerytalny rolników została przekazana do KRUS. Urząd nie dysponuje możliwością weryfikacji rozbieżności w okresach opłacania składek na (...). Wobec powyższego, wszelkie rozbieżności w okresie opłacania składek winny zostać wyjaśnione w oparciu o przesłaną kserokopię karty ewidencyjnej wymiaru i poboru składki na Fundusz Emerytalny (...), która jest podstawowym dokumentem potwierdzającym okres ubezpieczenia i opłacania składek na ubezpieczenie rolników za okres, w którym ewidencja ta była prowadzona przez naczelników gmin. W piśmie z dnia 21 czerwca 2018 r. KRUS P. Terenowa w B. poinformowała natomiast, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego U. w B. odmówił uzupełnienia karty UD-1 z uwagi na brak dokumentów stanowiących podstawę przypisu stawki na ubezpieczenie społeczne rolników oraz potwierdzających opłacenie tych składek. W związku z tym, nie ma możliwości zweryfikowania lat 1983-1984.

dowód:

- pismo ZUS z dnia 15.05.2018 r.- akta ZUS,
- wniosek o udostępnienie danych ze zbioru danych osobowych- akta ZUS,
- pismo U. w B. z dnia 23.05.2018 r.- akta ZUS,
- pismo KRUS P. Terenowej w B. z dnia 21.06.2018 r.- akta ZUS,

Po otrzymaniu pisma z ZUS w T. i z U. w B. wraz

z kserokopią karty ewidencyjnej wymiaru i poboru składek, KRUS P. Terenowa

w B. skierowała do U. pismo zawierające prośbę o uzupełnienie Karty

UD-1 o składki za lata 1983-1984. W toku postępowania wyjaśniającego U.

w B. odmówił uzupełnienia dokumentu z uwagi na brak dokumentów stanowiących podstawę przypisu stawki na ubezpieczenie społeczne rolników dla A. D. w tym okresie.

dowód:

- pismo KRUS P. Terenowej w B. z dnia 05.06.2018 r.- k. 199 akt KRUS,
- pismo U. w B. z dnia 14.06.2018 r.- k. 200 akt KRUS,

Kwota świadczeń nienależnie pobranych przez A. D. wskutek zawyżenia stażu pracy z tytułu opłacania składek na (...) za okres 3 lat poprzedzających okres ostatniej wypłaty nienależnie pobranego świadczenia, tj. od 1 maja 2015 r. do 30 kwietnia 2018 r., wynosi 556,36 zł plus odsetki.

dowód:

- pismo ZUS z dnia 28.09.2018 r.- akta ZUS,
- pismo ZUS z dnia 02.10.2018 r.- k. 36,

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów i zeznania świadka.

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów, jakie posłużyły mu do ustalenia stanu faktycznego sprawy, których autentyczność oraz wiarygodność, jak również poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości, zaś ich forma i treść formalna nie były kwestionowane przez strony postępowania. Brak było zatem jakichkolwiek podstaw, także takich, jakie należałoby uwzględnić z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego

im znaczenia dowodowego.

Zeznania świadka A. D. Sąd uznał za wiarygodne. Dotyczyły one okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia. Zeznania świadka były spójne, jasne i logiczne, a ponadto znalazły potwierdzenie w treści zgromadzonych w sprawie dokumentów. Świadek potwierdziła, że złożyła do ZUS wnioski o przeliczenie emerytury, do którego dołączyła zaświadczenia z KRUS o okresach podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. Przyznała też, że nie posiada potwierdzeń wpłat składki na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1984 r.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 12 kwietnia 2018 r. zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Kwestia sporna w tej sprawie sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy Urząd Miejski w B. reprezentowany przez Burmistrza tego miasta jest zobowiązany do zwrotu świadczeń nienależnie wypłaconych przez ZUS A. D. za okres od 5 lutego 1999 r.

do 31 marca 2018 r. w kwocie 2.954,11 zł wraz z odsetkami za okres od 6 marca 1999 r.

do 12 kwietnia 2018 r. w kwocie 2.865,17 zł, tj. w łącznej kwocie 5.819,28 zł w związku

z tym, że do ustalonej wysokości emerytury doliczono w/w zwiększenie za 11 lat i 6 miesięcy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Nastąpiło to po przedłożeniu

w organie rentowym w 1995 r. zaświadczenia U. w B. z dnia 10 lutego 1995 r., w którym potwierdzono naliczanie i opłacanie składek z tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez A. D. od 1 lipca 1977 r. do 30 grudnia 1988 r. W aktach ZUS znajduje się również zaświadczenie U. w B. z dnia 15 października 1990 r., w którym wskazano, że A. D. opłacała składki

na ubezpieczenie społeczne rolników od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1988 r., złożone wraz z wnioskiem o rentę.

Kiedy A. D. zwróciła się w dniu 23 stycznia 2018 r. do ZUS z wnioskiem

o doliczenie jej zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników przedstawiając zaświadczenia z KRUS z dnia 17 stycznia 2018 r., okazało się, że za okres

od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1984 r. składki na ubezpieczenie społeczne rolników za w/w nie zostały opłacone.

Organ rentowy jako podstawę odpowiedzialności U. w B. wskazał dokumenty, których treść stanowiła podstawę do ustalenia zwiększenia.

Co do zasady, zaskarżona decyzja jest słuszna. Przepis art. 84 ust. 6 ustawy z dnia

13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.) stanowi, że jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami,

o których mowa w ust. 1, obciąża odpowiednio płatnika składek lub inny podmiot.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, nieprawdziwe dane, o których mowa

w art. 84 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, to dane niezgodne

z rzeczywistością, tj. niezgodne ze stanem faktycznym. Przepis art. 84 ust. 6 ustawy

nie wymaga w tym wypadku ustalenia winy w przekazaniu nieprawdziwych danych, ponieważ odpowiedzialność pracodawcy albo innego podmiotu jest niezależna od ich złej woli. Powołany wyżej przepis jest skonstruowany w taki sposób, że nie wymaga ustalania winy za przekazanie nieprawdziwych danych organowi rentowemu (por. wyrok SA w Łodzi

z dnia 3 grudnia 2013 r., III AUa 297/13, LEX nr 1409156, wyrok SA w Gdańsku z dnia

8 stycznia 2013 r., III AUa 998/12, LEX nr 1282553). Dochodzenie odpowiedzialności od płatnika na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie musi być wprawdzie warunkowane dochodzeniem odpowiedzialności osoby, która pobrała nienależne świadczenie- art. 84 ust. 1 i 2 tej ustawy (por. wyrok SN z dnia 7 lutego 2018 r., II UK 673/16, BSN-IPUSiSP 2018/2/7).

Przesądzenie, że dane wskazane w zaświadczeniu, w oparciu o które ZUS naliczył zwiększenie były nieprawdziwe, a tak jest w niniejszej sprawie, powoduje zaistnienie przesłanek do zastosowania art. 84 ust. 6 ustawy systemowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych domaga się jednak zaskarżoną decyzją zwrotu świadczeń nienależnie wypłaconych A. D. za okres od 5 lutego 1999 r. do 31 marca 2018 r., co nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach. Stosownie bowiem do treści art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.), nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenia zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach- za okres dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 5, który w tej sprawie nie znajduje zastosowania. Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2012 r., III UZP 1/12 (OSNP 2012/23-24/290), trzyletni okres, za który organ rentowy może żądać zwrotu nienależnie pobranych świadczeń na podstawie art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obejmuje okres do ostatniej wypłaty (pobrania) nienależnego świadczenia.

Odsetki nie powinny być objęte datą decyzji stwierdzającej obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia. Nie mogą być naliczane za okres sprzed daty decyzji. Odsetki nalicza się za okres przypadający po tej dacie.

Odsetki w prawie ubezpieczeń społecznych nie pełnią tożsamej funkcji jak w prawie cywilnym, nie stanowią odszkodowania czy innej formy zadośćuczynienia systemowi ubezpieczeń społecznych za pobierane w czasie rzeczywistym nienależne świadczenia. Każde zobowiązanie i uprawnienie w prawie ubezpieczeń społecznych musi wynikać z decyzji, która to dopiero kształtuje prawa i obowiązki osób zainteresowanych. Organ rentowy ma zatem prawo żądać odsetek ustawowych liczonych od chwili, od której ubezpieczony pozostaje w opóźnieniu, a ta „aktywizuje się” dopiero z chwilą wezwania do zapłaty. W przypadku nienależnie pobranego świadczenia z ubezpieczenia społecznego wezwaniem do zapłaty jest doręczenie decyzji organu rentowego stwierdzającej obowiązek zwrotu (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 stycznia 2017 r., III AUa 1494/16 (LEX nr 2265637). Żądanie zwrotu świadczenia nienależnego odbywa się w drodze wydania decyzji administracyjnej i dopiero od momentu jej skutecznego doręczenia na osobie zobowiązanej ciąży obowiązek jego zwrotu. Ta data „aktywizuje” również wcześniej nieistniejący obowiązek odsetkowy. Organ rentowy ma zatem prawo żądać odsetek ustawowych liczonych od chwili, od której ubezpieczony pozostaje w opóźnieniu, a to „aktywizuje się” dopiero z chwilą wezwania do zapłaty. W przypadku nienależnie pobranego świadczenia z ubezpieczenia społecznego wezwaniem do zapłaty jest doręczenie decyzji organu rentowego stwierdzającej obowiązek zwrotu. Żądanie wyprzedzające to wydarzenie należy uznać za błędne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 września 2015 r., III AUa 33/15, LEX nr 1814789). Przepis art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jak i art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS nie określają terminu, w jakim nienależne świadczenia powinny być zwrócone. W zakresie zasad zapłaty i wysokości odsetek stosuje się zasady prawa cywilnego- zgodnie z którymi ubezpieczony (dłużnik) winien spełnić świadczenie niezwłocznie od doręczenia mu decyzji ustalającej obowiązek zwrotu świadczenia, jako nienależnie pobranego (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 28 stycznia 2016 r., III AUa 736/15, LEX nr 2025563).

Odwołujący U. w B. reprezentowany przez (...) zakwestionował stanowisko ZUS, że zaświadczenie z dnia 10 lutego 1995 r. zostało błędnie wystawione. Jak podał, z dokumentacji organu podatkowego wynika, że zaświadczenie to zostało wydane prawidłowo i wskazywało faktyczny okres opłacania przez A. D. składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Dla wykazania zasadności swoich twierdzeń odwołujący przedłożył najpierw kserokopię karty ewidencyjnej wymiaru i poboru składki na Fundusz Emerytalny (...), a następnie oryginał tego dokumentu. Na dokumencie, na który powołał się Burmistrz brak jest podpisu osoby, która go sporządziła i pieczęci. To samo dotyczy oryginału.

Z ustaleń Sądu wynika, że U.w B. przekazał do KRUS w 1993 r. dokument o symbolu UD-1 (...), w której odnotowano, że za sporny okres od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1984 r. nie zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne rolników za A. D..

W momencie zmiany przepisów, U.w B. był zobowiązany do przekazania całej dokumentacji dotyczącej A. D. do KRUS. Po zlikwidowaniu Funduszu Ubezpieczenia Społecznego (...) wszelka dokumentacja i środki pieniężne związane z podleganiem ubezpieczeniu społecznemu rolników miały zostać przekazane do właściwych funduszy, stanowiących podstawy finansowe ubezpieczenia i działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Na wniosek KRUS przekazywanie danych

z ewidencji organu podatkowego polegało na wypełnieniu druku o symbolu KRUS UD-1 (...). Dla Kasy podstawą do ustalenia okresów podlegania

i opłacania składek na ubezpieczenie rolnicze A. D. była więc Karta UD- 1 przekazana przez U.w B..

Karta UD-1, którą U.w B. przekazał w 1993 r. KRUS zawiera podpis osoby, która sporządziła dokument. Pracownikiem tym jest podinspektor M. B.. Ta właśnie osoba podpisała się pod zaświadczeniami z 1990 r. i z 1995 r.

W tej sprawie przesądzające znaczenie ma dokument, który zgodnie z obowiązującymi przepisami organ prowadzący ewidencję podatków miał obowiązek przekazać do KRUS. Skoro taki dokument został przekazany, a jest nią Karta UD-1, to jego treść jest wiążąca tym bardziej, że Urząd Miasta poza kartą ewidencyjną wymiaru i poboru składki na F., która nie jest podpisana, nie posiada żadnej innej dokumentacji dotyczącej A. D., co sam przyznał. Z zeznań świadka A. D. wynika, że nie posiada ona potwierdzeń dokonywania opłat z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres od 1983-1984. Potwierdza to tylko stanowisko, że treść karty UD-1 znajdującej się w aktach sprawy odpowiada rzeczywistości. Na karcie tej składka na ubezpieczenie społeczne rolników dla A. D. za lata 1983-1984 nie została zewidencjonowana.

Mając na uwadze, że istotnie poprzez przedłożenie w 1995 r. dokumentu, który zawiera nieprawidłową treść co do czasokresów naliczania i opłacania składek przez A. D. na ubezpieczenie społeczne rolników, co spowodowało wypłatę zwiększenia do emerytury za 11 lat i 6 miesięcy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników, stwierdzić trzeba, że odpowiedzialność za przekazanie nieprawdziwych danych ciąży na podmiocie, który wydał dokument o nieprawidłowej treści. Nie można jednak, z uwagi na brzmienie art. 138 ust. 4 ustawy emerytalno-rentowej obciążać tego podmiotu obowiązkiem zwrotu nienależnie wypłaconych A. D. świadczeń za okres dłuższy niż 3 lata.

Z zeznań A. D. nie wynikało, aby jej zachowanie i złożenie wniosku do ZUS miało charakter informacyjny. Nic nie wskazuje na to, aby A. D. poinformowała,

że należne jej świadczenie jest zawyżone, bo w innych okresach niż te przyjęte przez ZUS podlegała ubezpieczeniom społecznym rolników. Co więcej, świadek przyznała, iż gdyby wiedziała, że świadczenie zostanie jej obniżone, nie składałaby takiego wniosku. W tej sprawie nie mamy więc do czynienia z sytuacją zawiadomienia organu rentowego o błędnym doliczeniu zwiększeniu do świadczenia, o czym mowa w art. 138 ust. 4 in principio ustawy systemowej.

Kwota świadczeń nienależnie pobranych przez odwołującą wskutek zawyżenia stażu pracy z tytułu opłacania składek na (...) za okres 3 lat poprzedzających okres ostatniej wypłaty nienależnie pobranego świadczenia, tj. od 1 maja 2015 r. do 30 kwietnia 2018 r., wynosi 556,36 zł plus odsetki.

Skoro tak, Sąd skorygował zaskarżoną decyzję mając na uwadze treść art. 138 ust. 4

in fine ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i zobowiązał U.w B.
do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 maja 2015 r. do 30 kwietnia
2018 r. w kwocie 556,36 zł, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

Mając to wszystko na uwadze, na podstawie powołanych przepisów prawa oraz
art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., Sąd orzekł, jak w punktach 1 i 2 wyroku.